

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 30 września 2016 roku

Jego Magnificencja
Profesor Marcin Pałys
Rektor
Uniwersytetu Warszawskiego
Uczestnicy Inauguracji
Roku Akademickiego 2016/2017

Wasza Magnificencjo!
Dostojny Senacie!
Szanowni Profesorowie i Dydaktycy!
Młodzieży Akademicka!
Szanowni Państwo!

Dzisiejsza uroczystość ma wymiar szczególny. W tym roku akademickim Uniwersytet Warszawski będzie obchodzić jubileusz swego dwusetlecia. To wielkie święto dla całej Państwa uniwersyteckiej wspólnoty, bardzo znaczące także dla polskiej nauki i życia intelektualnego w naszej Ojczyźnie. Uniwersytet Warszawski, założony staraniem dwóch wybitnych postaci polskiego Oświecenia, Stanisława Kostki Potockiego i Stanisława Staszica, niezmiennie pozostaje czołowym ośrodkiem kształcenia, badań naukowych, kreowania wartościowych idei i rozwojowych inspiracji. Spośród absolwentów Państwa uczelni wywodziło się trzech Prezydentów Rzeczypospolitej i sześciu Premierów Rządu RP oraz czterech laureatów Nagrody Nobla. Trudno sobie wyobrazić polską historię, zwłaszcza doby najnowszej, bez wkładu wiedzy, patriotyzmu, mądrości i odpowiedzialnej obywatelskości, które tu były pielęgnowane i stąd promieniowały do społeczeństwa. Uniwersytet Warszawski wkracza w trzecie stulecie swojej działalności jako największa polska uczelnia, ciesząca się ogromnym prestiżem. Serdecznie pozdrawiam wszystkich Państwa, zgromadzonych na uroczystości, która wprowadza społeczność UW w nowy rok akademicki i otwiera kolejny etap uniwersyteckiego dorobku. Przekazuję pozdrowienia władzom uczelni, kadrze naukowej i dydaktycznej, pracownikom administracji i studentom. Składam serdeczne gratulacje słuchaczom przeżywającym uroczystość immatrykulacji, którzy na pewno zachowają ten radosny, wyjątkowy dzień w swojej pamięci.

Szanowni Państwo! Ceremoniał dzisiejszej uroczystości ukształtowała wielowiekowa tradycja. Przypomina on, że nauka czerpie z wiedzy i doświadczeń minionych pokoleń. W Polsce, przez niemal jedenaście wieków naszych dziejów, wciąż odnosimy się do spuścizny rodzimych myślicieli, badaczy i artystów. Także tych, których osiągnięcia zaważyły na losie ludzkości. Inauguracja nowego roku akademickiego to szczególnie moment, w którym – patrząc przez pryzmat tej wielkiej historii – wybiegają Państwo myślami w przyszłość. Z ufnością i twórczym zapałem, wyczekując nowych wyzwań. Ale też, wcale nierzadko, z troską i obawami.

Szkolnictwo wyższe, podobnie jak wiele innych dziedzin życia w Polsce, zmagają się z istotnymi problemami. Minione dwadzieścia siedem lat to w nauce polskiej czas bardzo rozbudzonych nadziei i ambicji – a jednocześnie pewnych rozczarowań. Prawdziwie imponujących osiągnięć, lecz także niewykorzystanych szans. Dlatego warto przypomnieć słowa Leopolda Staffa: *wolność nie jest ulgą, lecz trudem wielkości*. Uważam, że warunkiem uwolnienia olbrzymiego potencjału polskiej nauki, warunkiem dynamicznego rozwoju i ogólnoświatowej popularyzacji polskiej kultury, jest nowa, porywająca wizja przyszłości – celu, ku któremu zmierzamy.

Za najważniejszy element tej wizji uważam znaczące wzmocnienie autorytetu i prestiżu, jakim cieszą się ludzie nauki. Szkoły wyższe są wciąż niezastąpione jako ośrodki formujące człowieka dojrzałego, odpowiedzialnego obywatela, członka elity intelektualnej, który nie uchyla się od obowiązków, jakie wiążą się z posiadaną wiedzą i kulturą ducha. Powołanie uczonego, a więc służba prawdzie, dobru i pięknu – pełniona bez uprzedzeń, bez ulegania intelektualnym modom i pozamerytorycznym antagonizmom – nie oznacza przecież wyobcowania. Życie uczelni wyższej odzwierciedla pluralizm społeczeństwa i związane z nim spory – jednak jest to forum, na którym przybierają one formy najbardziej cywilizowane, związane z racjonalnym dziedzictwem kultury europejskiej. Standardy swobodnej, pogłębionej debaty akademickiej mogą i powinny promieniować na debatę publiczną. Uważam, że nauka w Polsce powinna być nauczycielką wyobraźni i wrażliwości społecznej, kultury relacji międzyludzkich, a jednocześnie dyscypliny umysłowej. Wpisana w istotę nauki kreatywność i innowacyjność wymaga, aby właściwe placówki akademickie były również aktywnymi ośrodkami naukowo-badawczymi, tworzącymi, by tak rzec, naukową wartość dodaną, premiującymi oryginalność, nowe ujęcia i twórczy spór. Wiąże się z tym udroźnienie ścieżki awansu młodych uczonych. Fundamentalnie ważną kwestią jest także profil kształcenia – tworzony nie tylko z myślą o karierze zawodowej studenta i bieżącej sytuacji na rynku pracy. Naukowo-dydaktyczna działalność uczelni musi być nakierowana na szeroko pojęty awans cywilizacyjny naszego kraju. Na atrakcyjność i konkurencyjność Polski jako państwa o wielkich możliwościach, stawiającego sobie ambitne cele, sprawnego i nowoczesnego, cenionego w roli partnera. Państwa, którego obywatele – a w sposób szczególny jego elity – to ludzie o szerokich horyzontach, utalentowani, kreatywni, kompetentni w swoich dziedzinach, a jednocześnie dumni ze swojej tradycji i kultury, żyjący polskim etosem wolności i solidarności.

Szanowni Państwo! Całej wspólnocie akademickiej Uniwersytetu Warszawskiego życzę, aby rozpoczynający się nowy rok badań naukowych, przekazywania i zdobywania wiedzy przyniósł kolejne piękne osiągnięcia i spełnienie zamierzeń. Życzę pomyślnego rozwoju Państwa uczelni i pomyślności każdemu z Państwa na obranej osobistej drodze.

Z wyrazami szacunku

Warszawa, 28 września 2016 r.

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Jego Magnificencja
Profesor Marcin Pałys
Rektor
Uniwersytetu Warszawskiego

Magnificencjo, Szanowny Panie Rektorze,

serdecznie pozdrawiam całą społeczność Uniwersytetu Warszawskiego zgromadzoną na inauguracji roku akademickiego 2016/2017.

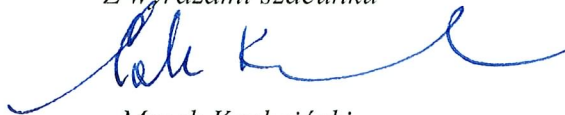
Uczelnia, której korzenie sięgają 1816 roku na trwale zrosła się z naszą stolicą. Wielu ludzi nauki, wielu wychowanków Uniwersytetu Warszawskiego służyło Ojczyźnie nie tylko głęboką wiedzą i badawczą kreatywnością, ale również swoją patriotyczną i obywatelską postawą. Uczelnia pozostawała zawsze ośrodkiem niezależnej myśli, z którego wyszło wielu wybitnych intelektualistów. Jest instytucją, której przedstawiciele walnie przyczynili się do odzyskania przez Polskę pełnej suwerenności, by następnie, po roku 1989, efektywnie współkształtować nową rzeczywistość.

W tym roku mamy okazję w godny sposób świętować 200-lecie uczelni i wyrazić szacunek wszystkim, którzy na przestrzeni lat budowali jej autorytet. W imieniu własnym i Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej chcę przekazać władzom Uniwersytetu Warszawskiego, wszystkim pracownikom i studentom wyrazy uznania, podziękowania i gratulacje z okazji jubileuszu 200-lecia.

Nie sposób przecenić wkładu, który od dwóch wieków uczelnia wносиła i wnosi w życie umysłowe Polski i Europy. Jej dzisiejsze naukowe i edukacyjne osiągnięcia świadczą dobitnie o tym, że pozostaje ona wciąż godnym sukcesorem swojego wspaniałego dziedzictwa. Sukcesorem, który potrafi sprostać nowym i nie zawsze łatwym wyzwaniom naszej współczesności.

Chciałbym dzisiaj w szczególny sposób podziękować uczelni za przechowywanie i pielęgnowanie wartości, które w życiu każdej społeczności, nie tylko akademickiej, są niezwykle ważne. Historia i tradycja są tym fundamentem, na którym budujemy naszą przyszłość. Dlatego potrzebujemy takich uczelni jak Uniwersytet Warszawski. Uczelni, które kształcą studentów na najwyższym poziomie, z których promieniuje myśl o świecie nowoczesnym, ale opartym o uniwersalne wartości.

Z wyrazami szacunku

Marek Kuchciński

WICEMARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Warszawa, 30 września 2016 r.

Jego Magnificencja
dr hab. prof. UW Marcin Pałys
Rektor Uniwersytetu Warszawskiego

Szanowny Panie Rektore,

dziękuję za zaproszenie do udziału w doniosłym święcie Uniwersytetu Warszawskiego. Żałuję, że nie mogę w nim uczestniczyć wraz z całą społecznością Uczelni.

Inauguracja roku akademickiego stanowi szczególnie ważny moment w życiu uczelni. Uroczystość ta rozpoczyna bowiem nowy rozdział życia wielu młodych ludzi, którego pierwszą stroną stanowi pragnienie intelektualnej przygody i najpiękniejszych doświadczeń. Mam głęboką nadzieję, że nadchodzące miesiące okażą się pomyślne, przynosząc Państwu inspirację oraz dumę z osiągnięć studentów, pracowników i absolwentów Uniwersytetu. Ufam również, że nowy rok akademicki upłynie pod znakiem harmonijnej i satysfakcjonującej współpracy.

Proszę przyjąć najlepsze życzenia wszelkiej pomyślności, wielu sukcesów naukowych i dydaktycznych oraz satysfakcji z pracy.

*2 września
Małgorzata Kidawa-Błońska*

WICEMARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Maria Koc
GMS/MK-W-64/16

Warszawa, 30 września 2016 r.

Magnificencja
Prof. dr hab. Marcin Pałys
Rektor
Uniwersytetu Warszawskiego

Magnificencjo, Panie Rektorze

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na Inaugurację Roku Akademickiego 2016/2017, która odbędzie się 30 września 2016 roku o godzinie 15:00 w Auli Uniwersytetu Warszawskiego im. Adama Mickiewicza. Żałuję, lecz z powodu wcześniej zaplanowanych zobowiązań, nie będę mogła wziąć udziału w tym wydarzeniu.

Inauguracja Roku Akademickiego to wyjątkowe święto Uczelni, tym bardziej w tym wyjątkowym roku, kiedy obchodzony jest Jubileusz 200-lecia. Jako absolwent Uniwersytetu Warszawskiego czuję się szczególnie związana ze społecznością tej uczelni, Profesorami, Pracownikami Naukowymi oraz Studentami. Misją jaką wypełnia Uniwersytet Warszawski, z którą są związane sukcesy jego absolwentów jest wyrazem umiejętności łączenia przekazywania studentom rzetelnej wiedzy wraz z umiejętnością wykorzystania jej w praktyce. Pragnę wyrazić moje uszanowanie dla kadry kształcącej za trud podejmowany w celu realizacji edukacyjnych zamierzeń kolejnych pokoleń studentów.

Tą drogą życzę Kadrze Uniwersytetu Warszawskiego wytrwałości w pokonywaniu trudności i satysfakcji z kształtowania przyszłości młodych Polaków. Studentom życzę owocnej nauki oraz szerokich perspektyw rozwoju.

Z wyrazami szacunku
Maria Koc

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER NAUKI
I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
Jarosław Gowin

Warszawa, 28 września 2016

Wasze Magnificencje,
Wysokie Senaty,
Profesorowie i Pracownicy akademicki,
Drodzy Studenci,

w uszach wielu z nas brzmią jeszcze dostojne dźwięki pieśni „*Gaude Mater Polonia*”. Rozpoczęliśmy kolejny rok pracy i nauki. Stajemy, jak zawsze, pełni nadziei, z nowymi siłami, gotowi podjąć nowe wyzwania. Wierzę, że nadchodzące miesiące będą czasem ożywym, czasem wprowadzania zmian mających służyć całemu środowisku akademickiemu. Polskiej nauce potrzeba głębokich zmian systemowych, uwolnienia jej od nadmiaru biurokracji. Temu ma służyć przygotowana przez Ministerstwo ustawa deregulacyjna. Dalszym krokiem, do którego mają nas przygotować najbliższe miesiące intensywnych rozmów, konsultowania problemów, debaty wewnątrz środowiska akademickiego, będzie Narodowy Kongres Nauki, planowany na wrzesień 2017 roku. Ważne, że propozycje reform wyjść mają od naukowców pracujących na uczelniach. Jest to świadectwem zaufania i szacunku, jakimi darzy Was Ministerstwo.

Mamy wiele do zrobienia. Z jednej strony – ważne jest, aby uczelnie polskie stawały się kolebkami nowych idei, aby miały ku temu możliwości zarówno intelektualne, jak i techniczne. Innowacyjność, której promotorem jest środowisko akademickie, stanowi klucz do współpracy między naukowcami a przedsiębiorcami. Konieczne jest zwiększenie nakładów na badania i rozwój, aby wielki potencjał naukowy, którym dysponują nasze uczelnie, mógł zostać zauważony na świecie i owocnie wykorzystany dla dobra społeczeństwa.

Z drugiej strony – uniwersytet to nie tylko miejsce, które służyć ma przygotowaniu świetnie wykształconych pracowników przedsiębiorstw, ale przede wszystkim przestrzeń kształtowania i ubogacania zasobów kulturowych, dająca możliwość obcowania z kulturą wysoką. To bogactwo, choć może niebezpośrednio przeliczalne na zysk gospodarczy, jest

jednym z największych skarbów narodu. Uniwersytet był i jest przecież środowiskiem ludzi o szerokich horyzontach, poszukujących prawdy, ciekawych świata, po prostu – ludzi myślących. W samej nazwie naszego Ministerstwa dobrze widać dialogiczność dziedziny, którą się zajmujemy – jednym filarem jest nauka, dążenie do szukania nowych rozwiązań, pogłębionych badań, których owocem będą ważne, nowatorskie odkrycia. Drugi filar to szkolnictwo – a więc docenienie wagi i niezbędności dobrych dydaktyków, którzy wprowadzają nowe pokolenia studentów w arkana wiedzy. Jednym z ważnych elementów strategii opracowanej przez Ministerstwo jest program Społecznej Odpowiedzialności Nauki. Wywodzi się on z idei otwartego uniwersytetu, gotowego dzielić się wiedzą i zarażać innych naukową pasją. Uczelnia to nie oblężona twierdza – dlatego chcemy popularyzować działalność takich instytucji jak Uniwersytet Trzeciego Wieku, czy uniwersytety dziecięce – poprzez projekt Uniwersytetu Młodego Odkrywcy. Radością i wdzięcznością napawa fakt, że w gronie polskich pracowników nauki jest tak wielu ludzi, którym zależy na upowszechnianiu nauki, na udostępnianiu jej społeczeństwu poprzez warsztaty, wykłady otwarte, organizowanie Dni Nauki.

Drodzy Studenci, choć zwracam się do Was na końcu listu, pamiętajcie, że wszystko, o czym wyżej była mowa, ma służyć Wam, Waszemu rozwojowi intelektualnemu, kulturowemu; ma pomóc Wam w zawodowym starcie. Pragnę Was zapewnić, że każda dziedzina wiedzy – zarówno nauki ścisłe, jak i humanistyczne – ma równe prawo do rozwoju i inwestowania w nią. Życzę Wam zapału do nauki, odwagi w poszukiwaniach dróg zawodowych i naukowych, a także w dokonywaniu wyborów życiowych, które często towarzyszą latom studiów.

Całej społeczności akademickiej życzę dobrego, twórczego i radosnego roku pracy naukowej.

Jarosław Gowin
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

